

Ruskaretki 2014 Kilpisjärvelle

Lauantai 30.8 Mäntsälä - Muonio

Linja-autoasema klo. 06.00. Bussin rahtitila oli pakattu täyteen matkatavaraa, matkustamo oli täynnä monta innokasta retkeilijää. Nokka kohti pohjoista, Teuvo ja Timo vuorottelivat puikoissa, muutamalla pysähdyksellä mentiin Muonioon Visannonmajalle. jossa perillä illansuussa. Mökkikamat laitettiin paikoilleen ja sauna kuumaksi.

Sunnuntai 31.8 Kilpisjärvi - Kolmen valtakunnan rajapyykki (Kuokkimajärvi)

Herätys oli aamulla "ajoissa", aamupuurot naamaan ja lähdimme bussilla Kilpisjärvelle Mallan luonnonpuiston pysäköintipaikalle. Tunturiporukalle rinkat selkään ja kiipeämään Pikkumallan vierestä vievää polkua. Ilma oli todella hieno, oikeastaan vähän liiankin lämmin. Lämpömittari näytti iltapäivällä n. +21, joten housujen lahkeet oli käärittyinä, eikä takkia tarvinnut edes tauoilla. Lounastauko vietettiin vähän ennen Pikkumallan huipulle vievää polkua. Matkalla näkyi myös nähtävästikin saksalaisten aikoinaan rakentamia bunkkereita.

Matka jatkui ja Ison Mallan satulan ylitettyämme näkyi jo melkoinen panoraama Ruotsin / Norjan tuntureille. Kotkakin nähtiin pariin kertaan kaartelemassa taivaalla.

Neljän tunnin päästä oltiin Kitsiputouksella, vettä ei nyt kovinkaan paljon putouksesta tullut, varmaankin keväällä enemmän.

Lopulta n. seitsemän aikoihin illalla saavuimme Kuokkimajärvelle jossa telttapaikkojen etsintä. Kaikille löytyi jonkinlainen paikka ja pääsimme iltaruuan kimppuun. Vesipaikkakin löytyi varaustuvan takaa virtaavasta purosta, järveen oli valitettavasti aika moneen paikkaan tiskattu.

Maanantai 1.9 Kuokkimajärvi - Gappohytta

Aamulla herätessämme järvi oli hienosti sumun peitossa. Käytiin ensin rajapyykillä, joka tietty kierrettiin ympäri ja kuvattiin joka kulmalta. Keli näytti jatkuvan samanlaisena kuin eilen, aurinko paistoi melkein pilvettömältä taivaalta.

Ruotsin puolella polkuja ei näköjään ole merkitty oikeastaan mitenkään, joten pienen hakemisen jälkeen lähdimme seuraamaan lupaavimman näköistä mönkkäriuraa. Matkan varrella tuli "pakollinen" pysähdys, kun polun varresta löytyi hilloja. Lounastauko pidettiin jossain Valljihat - Indre Skjaerdalenin välillä. Jossain välissä yllätimme vielä riekkoparven, olivat nähtävästi olleet päiväunilla, koska suurin osa paristakymmenestä linnusta lensi jonomme läpi melkein kosketusetäisyydeltä.

Mönkkäriura katosi iltapäivän puolella ja huomasimme, että olimme valuneet rinnettä liian alas, eli pohjoiseen. Varsinainen polku nähtävästikin kulki jossain etelämpänä, joten suunnanmuutos. Vähän ennen kuutta pääsimme varsinaiselle polulle. Tapasimme pari naista, jotka olivat jo aikaisemmin nähneet meidät ja päätelleet, että me kuljemme nyt ihan omia polkujamme. Olivat kuulemma yrittäneet huhuilla ja vilkutella, mutta eipähän me mitään kuulua tai nähty.

Parisen tuntia vielä kumpareita ylös- kumpareita alas jumppaa ja olimme Gapolla. Teltpaikkoja löytyi yllättävänkin hyvin, monessa vaelluskertomuksessa oli sanottu, että paikat ovat aika kortilla. Mökkien vieressä oleva lampi oli kuulemma tiskaamisen takia saastunut, joten veden haku muutaman sadan metrin päästä tulosuunnasta (oli kyllä hieno kanjoni, johon vesi virtasi).

Illalla ruokaa laittaessa alkoi vielä satamaan, joten ainakin kirjoittajalla paloi makuupussia ym. tavaroita teltaan heitellessä muussit pohjaan. Hyvin maistui silti yli kymmenen tunturissa vietetyn tunnin jälkeen.

Aamulla pari mökissä yöpynyttä vanhempaa kaveria tuli näytämään "maailman pienintä puuta" eli Napapajua (*Salix Polaris*), joka kasvaa vain muutaman sentin korkuiseksi. Eipä kyllä paljakalla muutkaan kasvit ainakaan korkeutta kasvaneet, vähäiset koivutkin matoivat maata pitkin.

Reitti etelään Pältsän suuntaan vie hienoa soraharjannetta pitkin. Keli oli nyt selkeästi viileämpi ja pilvisempi kuin eilen. Puolen päivän jälkeen sadepilviä alkoi puskemaan päälle vähän joka suunnasta, joten vaihdettiin sadekamppeet päälle juuri, kun ensimmäiset pisarat alkoivat putoilemaan. Jatkettiin alamäkeen (onneksi, sillä Gore- asu on kyllä melkoinen kumipuku, ainakin hiki pysyy vähänkin lämpimämmässä hyvin sisällä) ja pidettiin lounastauko jossain Lassavarrin itä - kaakkoispuolella, ainoa paikka reitin varrella, jossa virtaava vesi oli polun tasalla.

Pätsalle tultiinkin jo neljän aikoihin, alamäkeen oli aika paljon helpompi kävellä. Gapolla porukkaa oli ollut aika paljon, Pätsastuganilla meidän lisäksi samat kaksi naista, jotka olimme nähneet maanantai-iltana.

Ruotsalaisten tupakulttuuri vaikuttaa aika erikoiselta Suomen autiotupiin tottuneelta, paikalla tupaemäntä, joka hoitaa siivoukset ym. hommat, mökissä parketti(?) lattia, posliiniset lautaset, kahvimukit jne. 13 Euron hinnalla sai telттаilla pihapiirissä, syödä keittiössä ja käyttää talon kaasua keittämiseen, sekä käydä saunassa. Mikäli olisi halunnut lisäksi yöpyä tuvassa, olisi hinta ollut jo 42 € / nuppi, ehkä hieman suolainen. Käytössä myös tupavihko, johon piti kirjata suunnilleen kengännumeroa myöten kaikki tiedot.

Nuotiopaikkoja ei tälläkään tuvalla ollut, joten lettukestit pidettiin sisätiloissa saunan jälkeen. Vedet kannetaan täälläkin muutaman sadan metrin päästä alamäestä.

Keskiviikko 3.9 Pältsastuganilla

Aamupalan yhteydessä pidettiin palaveria tämän päivän ohjelmasta, alunperin tarkoituksena oli ollut huiputtaa Pältsa tänään, keli ei vaan näyttänyt parantuvan, pilvet roikkui aika matalalla ja välillä ripsautteli vähän vettä.

Päätimmekin käydä ensin mökin lähellä n. kilometrin päässä olevalla vesiputouksella. Paikka olikin hieno, vettä riitti ja pauhu oli melkoinen. Putouksen juurella olevan patsaan oli kuulemma tekijä itse kantanut paikalle (paino n. 35kg).

Palattuamme osa porukasta päätti lähteä kokeilemaan Pältsalle, osan jäädessä viettämään loppopäivää. Huiputusporukka ei kuitenkaan päässyt joen yli, molemmat kartaan merkityt ylityspaikat olivat liian vuolaasti virtaavia, että niihin olisi kannattanut mennä kokeilemaan.

Ylityspaikkaa etsiessään olivat tavanneet hollantilaisen kaverin, joka oli eksynyt, ja neuvoivat tämän Pältsan mökille. Kaverinsa olivat kuulemma lähteneet kiertämään tuntureita lännen puolelta Rostahytalle ja piirtäneet kynällä tälle kartan. Telttakin oli kuulemma kavereilla matkassa, mutta ei hän silti halunnut yöpymisestä maksaa, meni lähellä olevalle palokunnan majalle kyselemään yöpaikkaa.

Myöhemmin mökille tuli vielä saksalainen, joka oli jo toista kuukautta matkalla, oli Norjasta lähtenyt liikkeelle, käynyt mm. Haltilla ja nyt tätä kautta Abiskoon menossa.

Tuuli alkoi illemmalla nousemaan, eipä ihme, että vessa ja sauna on vaijereilla maassa kiinni, ovet meinasivat lähteä avatessa käsistä ja teltoissakin sai laittaa harukset maahan.

Illan ohjelmassa vielä sauna ja letut.

Torstai 4.9 Pältsastugan - Koltaluokta.

Herättiin aamusella taas ajoissa, tuuli oli onneksi tyyntynyt, sadetta näytti edelleen lupailevan ja alkoihan se sitten aamupalan jälkeen. Ennen lähtöä vielä pienet aamujummat, rinkat selkään ja tupaemännän toivotusten saattamina kiipeämään Duoibalin rinnettä ylös. Nousua sitten riitti, joissain paikoissa melko jyrkkääkin. Tässä vaiheessa rinkka oli kyllä jo kevyempi ja taisi eilinen loppopäiväkin auttaa, koska jyrkin ylämäki päästiin aika nopeasti ylös. Tuuli innostui ylempänä taas puhalttelemaan ja vettä rapisi säännöllisesti joko sateesta, tai sitten olimme osittain pilven sisällä.

Kummin päin vaan, sateenkaari oli näkyvissä lähes koko ajan, minkä ylempänä olimme.

Lounas syötiin Lahkunjoaskejavrrien pohjoispuolella heti sillan jälkeen, tästä muutama kilometri ja polku haarautui Kuokkimajärvelle ja itäisempi Koltaluoktaan. Toisen sillan jälkeen vastaan tuli vielä rinnesuo, jossa Pältsan mökkiemäntä oli neuvonut olevan paljon hilloja, joten armoton poiminta käynnistyi taas. Osa porukasta ei enää hilloista innostunut, vaan jatkoi matkaa Kilpisjärven suuntaan.

Laskeutuminen järvelle olikin oletettua pidempi, polkujen haarassa oli ollut kyltti "Koltaluokta 3km", joku oli siitä raaputtanut kolmosen piiloon ja viitosen tilalle. Taisi kyllä olla lähempänä viittä kilometriä, laskeutuminen kesti ja kun ilmakein oli sillan jälkeen lämminnyt useammalla asteella, piti kuoritakki riisua pienestä sateesta huolimatta.

Rantaan päästyä taas telttapaikkojen haku ja kodassa olevan pöytä / penkki kalustuksen luona laitettu iltapala. Kodassa ei ole kuin rangat paikallaan, ainakin ilmastointi pelasi hyvin. Poroaidan toisella puolella on autiotupa. halkovajassa ei kylläkään ollut, kuin kaksi käsivarren mittaista pölliä. Eipähän tarvinnut lämmittää, ilma oli kuitenkin aika lämmin ja sadekin toistaiseksi lakannut. Vettä löytyy täälläkin purosta jonkin matkaa tuvan ohitse pienen sillan kupeesta.

Illalla osa porukasta yritti vielä valvoa revontulten toivossa, mutta eipä näkynyt.

Perjantai 5.9 Koltaluokta . Kilpisjärvi laivalla

Illalla satamassa oli ollut joku ruotsalainen pariskunta, olivat luvanneet täksi päiväksi hienoa keliä. Niinpä siis heräsimme sateen ropinaan, vaikka loppui se sentään aika nopeasti. Tuuli oli taas noussut, aamupalan jälkeen teltoja kasatessa sai pidellä tiukasti kiinni, muuten olisi teltoa ollut Kilpisjärvellä ennen meitä.

Laiva tuli sovitusti kymmeneltä, lastattiin rinkat ja ajeltiin Kilpisjärvelle. Kipparilla olisi ollut rantatonttia kuulemma myynnissä järven rannalta, ei nyt innostuttu. Puolen tunnin puksuttelun jälkeen olimme satamassa, josta vielä lyhyt huikaisu retkeilykeskuksen pihalle. Täällä mökissä yöpynyt porukka jo odottelikin, kävimme vielä pikaisella tauolla Mallan pysäköintipaikalla ja Norjan puolella Skibotnissa Jäämeren rannalla. Ja illaksi takaisin Visannon majalle, jossa sauna ja poronkärstys.

